

Sygn. akt: I C 324/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o. o. w W.

przeciwko Ł. S.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 324/18 upr.

UZASADNIENIE

Wyroku zaocznego z dnia 20 listopada 2018 roku

W dniu 20 lutego 2018 roku do Sądu Rejonowego w Lublinie wpłynął pozew (...) Sp. z o.o. w W. przeciwko Ł. S. o zapłatę kwoty 716,10 zł oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła od (...) S.A. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 14 lipca 2016 roku. Strona powodowa wskazała nadto, że poprzedniego wierzyciela i pozwanego łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a kwota objęta żądaniem w wysokości 640 zł związana jest z karą umowną za brak zwrotu przez pozwanego sprzętu – dekodera, a co do kwoty 76,10 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie o dnia 6 czerwca 2016 roku do dnia 15 lutego 2018 roku.

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w J. (k. 6).

W uzupełnieniu braków formalnych pozwu wniesionego uprzednio w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w dniu 10 lipca 2018 roku strona powodowa podtrzymała swe żądanie i wniosła o zapłatę kwoty 716,10 zł oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła od (...) S.A. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 14 lipca 2016 roku. Strona powodowa wskazała nadto, że poprzedniego wierzyciela i pozwanego łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a kwota objęta żądaniem w wysokości 640 zł związana jest z karą umowną za brak zwrotu przez pozwanego sprzętu – dekodera, a co do kwoty 76,10 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie o dnia 6 czerwca 2016 roku do dnia 15 lutego 2018 roku (k. 10 -13).

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 marca 2011 roku pozwany Ł. S. oraz (...) S.A. zawarli umowę abonencką. Pozwany w tym dniu pokwitował także odbiór sprzętu – dekodera z kartą.

Dowód: umowa z protokołem odbioru sprzętu (k. 33-36).

W dniu 22 maja 2016 roku została wystawiona przez (...) S.A. nota obciążeniowa nr (...) na kwotę 640 zł z tytułu kary umownej za brak zwrotu przez pozwanego sprzętu (...) z terminem płatności na dzień 5 czerwca 2016 roku.

Dowód: noty (k. 24, 26v).

W dniu 14 lipca 2016 roku (...) S.A. i (...) Sp. z o.o. zawarły umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której strona powodowa nabyła wierzytelności objęte załącznikami nr 1 i 2 do umowy.

W załączniku do umowy ujęto po poz. 55435 dane pozwanego – jego imię i nazwisko PESEL, wskazano kwotę 640 zł oraz identyfikator sprawy w systemie zbywcy (...).

Pismem z dnia 26 sierpnia 2016 roku (...) S.A. zawiadomił pozwanego o sprzedaży wierzytelności w kwocie 640 zł przeciwko niemu na rzecz (...) Sp. z o. o

Dowód: umowa z załącznikami (k. 27 – 30), pismo (k.39v).

Pismem z dnia 26 sierpnia 2018 roku (...) Sp. z o.o. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 649,94 zł w terminie 21 dni.

Dowód: pismo (k. 39).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Jeżeli chodzi o zapłatę kwoty 640 zł, wynikającej z noty obciążeniowej (...) z terminem płatności na dzień 7 marca 2016 roku, to w ocenie Sądu strona powodowa nie udowodniła zasadności żądania w tym zakresie, nie wykazała bowiem, że (...) S.A. był uprawniony o wystawienia wskazanej noty i naliczenia kary umownej.

Zgodnie z przepisem art. 483 § 1 kc można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody związanej z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy – kary umownej.

Ze wskazanego przepisu wynika, że obowiązek zapłaty kary umownej, a także jej wysokość muszą wynikać z umowy wiążącej strony. Kara ta jest sankcją za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania o charakterze niepieniężnym, nie może być zatem zastrzeżona na wypadek braku zapłaty zobowiązania niepieniężnego.

Z umowy z dnia 14 marca 2011 roku wynika, że pozwany oraz Cyfrowy P. zawarli umowę abonencką na okres 29 miesięcy. Integralną częścią umowy miał być regulamin świadczenia usług, cennik oraz promocyjne warunki umowy.

Jak wynika z oświadczenia pozwanego, Ł. S. w dniu 14 marca 2011 roku otrzymał dekodery oraz dysk twarde.

W umowie przewidziano w pkt 13 i 14 obowiązek zapłaty kary umownej przez pozwanego na wypadek jednostronnego wypowiedzenia umowy przed upływem okresu na jaki została zawarta, a dotyczących okresu podstawowego i okresu dodatkowego .

W samej umowie nie przewidziano kary umownej za brak zwrotu sprzętu po wypowiedzeniu umowy lub upływie terminu na jaki umowa została zawarta, zatem konieczna była analiza żądania pozwu przy uwzględnieniu regulaminu świadczenia usług. Strona powodowa nie dołączyła jednak wskazanego regulaminu świadczenia usług (pomimo wskazania go w wykazie dowodów), a jedynie cennik sprzętu (k. 38), z którego wynikała wartość dekodera w kwocie 640 zł (dekoder (...)).

Z uwagi na powyższe Sąd dokonał analizy zobowiązania pozwanego przy uwzględnieniu regulaminu świadczenia usług dostępnego powszechnie na stronie internetowej (...) S.A.

Z § 11 ust. 13 wskazanego regulaminu wynikało, że pozwany miał obowiązek zapłaty kary umownej w wysokości określonej w cenniku na wypadek niezwrócenia urządzenia dekodującego. Obowiązek zaś zwrotu sprzętu przewidziany został § 11 ust. 12 wskazanego regulaminu. Z zapisu tego wynika, że pozwany miał obowiązek zwrotu sprzętu w terminie 30 dni od daty rozwiązania umowy.

Z analizy tych dwóch zapisów wynika zatem, że prawo do naliczania kary umownej za brak sprzętu powiązane było z bezskutecznym upływem terminu do zwrotu sprzętu przez pozwanego. W ocenie Sądu zatem roszczenie o zapłatę kary umownej za brak zwrotu sprzętu stało się wymagalne następnego dnia po bezskutecznym upływie terminu do zwrotu sprzętu, który związany był z datą rozwiązania umowy po jej wypowiedzeniu (Piotr Zakrzewski - Komentarz do art. 120 kodeksu cywilnego – WoltersKluwer – lex), a nie w dacie wystawienia noty obciążeniowej.

W niniejszej sprawie nie został złożony dokument wypowiedzenia umowy (pomimo, że strona powodowa na taki dokument się w treści pozwu powołała), zatem Sąd nie miał możliwości ustalenia czy zaistniały przesłanki do wystawienia noty obciążeniowej i czy nota ta została wystawiona natychmiast po bezskutecznym upływie terminu do zwrotu sprzętu czy też później, bez powiązania z tym terminem.

Wymagalność roszczenia nie została zdefiniowana w przepisach prawa cywilnego, powszechnie przyjmuje się, że roszczenie staje się wymagalne od dnia, w którym wierzyciel uzyskuje prawną możliwość przysługującego mu roszczenia, a dłużnik zostaje obciążony obowiązkiem spełnienia świadczenia. Początek wymagalności nie daje się ująć w ogólną regułę, ponieważ dla każdego stosunku prawnego będzie on różnicowany i będzie wynikał z charakteru tego stosunku prawnego, jego treści lub właściwości (wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2006 roku II CSK 90/06 (...)).

W ocenie Sądu sam fakt wystawienia noty obciążeniowej (...) na kwotę 640 zł z tytułu kary umownej za brak zwrotu sprzętu z terminem płatności na dzień 5 czerwca 2016 roku nie powodował, że dopiero w tej dacie powstało roszczenie pierwotnego wierzyciela o zapłatę wskazanej kwoty, albowiem jak wskazano wyżej roszczenie powstało z momentem ewentualnego bezskutecznego upływu terminu do zwrotu sprzętu, a nie z wystawieniem przedmiotowej noty.

Z uwagi na powyższe Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie wykazała terminu wymagalności roszczenia o zapłatę kary umownej i zasadności swego żądania.

Z uwagi na bezzasadność żądania głównego, niezasadne stało się żądanie zasądzenia odsetek.

Z tych też względów Sąd powództwo oddalono.